

Resebrev 11 - Venezuela

Lördagen den 17 september 2005.

Hej!

Som ni kanske minns var vi på Antigua i förra resebrevet. Vi lämnade ön den 1 juni för att gå söderut, bort från orkanbältet. Det var tuffa seglingar i början med många squalls, regn och vind.

Vi stannade på Martinique en vecka för att invänta bättre väder. Därefter fortsatte vi söderut. Det finns många öar att besöka men vi ansåg oss inte ha tid att stanna vid alla dessa, eftersom orkansäsongen (juni-november) redan hade börjat. I Martinique träffade vi återigen Lars på norska Luna. Senast vi hade setts var i Porto Santo på andra sidan Atlanten. En av fördelarna med att segla är att vi träffar så mycket trevligt folk, skiljs åt för att sedan åter stöta ihop. St Lucia var en ny erfarenhet för oss. Kontrasten är stor jämfört med grannön Martinique. St Lucia är ett mycket fattigare land, vilket avspeglar sig i antalet boatboys som vill sälja varor vid båten.

I Bequia började vi komma ifatt många södergående båtar som vi senare, av och till, såg vid de olika öarna. I snorklingsparadiset Tobago Cays fick vi en stormig natt, vilket gjorde att vi gick till den närliggande ön Mayreau för att i stället njuta.

På Grenada såg vi oss omkring och fann att skadorna efter orkanen Ivan (september 2004) är stora. Många hus saknar fortfarande tak, medan de intill har nya "Ivan-blå" tak. På en stor gräsplan vid en arena låg hundratals buntar med plåttak.

Vi tänkte segla från Grenada till Los Testigos i Venezuela men vi kunde inte växla till oss US-dollar i Grenada. Rådet från andra seglare var att ta med dollar inför vistelsen i Venezuela. Det ställde till lite bekymmer för oss och den enda lösningen var att först segla till Trinidad. En nattsegling som vi gjorde tillsammans med Luna.

Vad vi tyckte om Trinidad? Ön sägs visserligen ligga söder om orkanbältet och om man ska ta upp båten är det nog bra men annars ... Vi spenderade två veckor där men efter 3 rulliga dygn i Chaguaramas gick vi till en lugn ankarvik den resterande tiden. Vi körde dinge de 3 sjömiln mellan båten och faciliteterna. En måndagskväll gick vi från Trinidad till Los Testigos.

Äntligen! Det är en liten ögrupp med några familjer som lever av fiske. När vi ankrade fanns där många båtar men när vi vaknade morgonen därpå och tittade ut var det tomt! Väderrapporten talade om att orkanen Emily beräknades dra rakt västerut mot oss. Vi var inte sena med att dra upp ankaret igen och när vi rundade ön såg vi 15-20 båtar, alla på flykt undan Emily. Det var nervöst, Emily rörde sig med 18-20 knops hastighet och vi med 5-7 men vi hann undan.

Efter ett knappt dygn kom vi fram till Laguna Grande, där vi och många med oss sökte skydd. VHF:en gick varm och de som hade den senaste prognosen informerade oss andra. Emily började röra sig i nordvästlig riktning, vilket gjorde att hon missade oss. Vi fick lite regn men vindhastigheten översteg inte 15-20 knop och det kan vi hantera! Paradoxen var att vi lämnade Antigua för att undvika orkanerna ...

Laguna Grande är en fantastisk lagun med hur många ankarplatser som helst men i Venezuela måste man tänka på säkerheten. Ankra aldrig ensam, tag alltid upp dingen på natten och lås allting ombord. Det har rapporterats om många stölder och vi är glada varje morgon vi ser att dingen och utombordaren är kvar.

Vi seglade runt lite i Golfo de Cariaco för att sedan gå norrut till ön Isla Margarita. Under flykten undan Emily passerade vi ön. Där är det skattefritt och vi passade på att bunkra mat och köpa nya glasögon bland annat. 400 för en öl kan låta mycket men räknar man om den lokala valutan till svenska koronor blir det 1:50. En liter diesel kostar 30 öre ...

För första gången har vi upplevt att vi inte kan lita på agenter (för in- och utklarering). Vi har fått motstridiga uppgifter om vad som krävs av oss och vi förstår att en man måste ljuga. På Margarita råkade vi ut för vårt första och förhoppningsvis sista pistolhot. Det gick dock bra men eftersom det är hemligstämplat talar vi inte mer om detta [a](#).

De senaste 2 veckorna har vi spenderat på öarna Blanquilla och Tortuga. Båda ligger i den yttre delen av Venezuelas skärgård. Inga affärer, skurkar eller agenter utan vita sandstränder, snäckor och turkost vatten. Där har vi fått leva ut våra seglingsdrömmar till fullo med BBQ:s på playan, långa promenader och fina snorklingar. Vi har inte tröttnat på värmen än!

Nu har vi gått in i en marina i Puerto la Cruz för att lämna Elvina under några veckor och resa in i landet. The show must go on.

"Vi snackes" som norrmannen säger!
Gunilla och Krilla